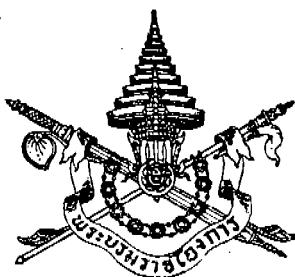

ฉบับพิเศษ หน้า ๒๔

เล่ม ๕๙ ตอนที่ ๑๐๕ ราชกิจจานุเบกษา ๑๖ กรกฎาคม ๒๕๒๓

พระราชกฤษฎีกา

กำหนดบริเวณที่ดินบ้านโดยผ่านเมือง ในท้องที่ตำบลท่าสบเส้า
ตำบลทากาด ตำบลทاخุ่มเงิน อำเภอแม่ท่า ตำบลบัวพลู
อำเภอบ้านโถ่ ตำบลตะเคียนปม กิ่งอำเภอทุ่งหัวช้าง
อำเภอตี้ จังหวัดลำพูน และตำบลแม่ลัน ตำบลเมืองยาว
อำเภอห้างนัตร จังหวัดลำปาง
ให้เป็นเขตกรักษากันดูส่วนบุคคล

พ.ศ. ๒๕๒๓

กฎิพลดอตุลยเดช บ.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๖ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๒๓
เป็นปีที่ ๓๕ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรม
ราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดบริเวณที่ดินบ้านโดยผ่านเมือง ในท้องที่
ตำบลท่าสบเส้า ตำบลทากาด ตำบลทاخุ่มเงิน อำเภอแม่ท่า ตำบลบัวพลู

เล่ม ๕๗ ตอนที่ ๑๐๕ ราชกิจจานุเบกษา ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๒๓

อำเภอบ้านโี้่ง ตำบลตะเคียนปม กิ่งอำเภอหัวหัวช้าง อำเภอฉะ จังหวัดลำพูน และตำบลแม่สัน ตำบลเมืองยาว อำเภอห้างฉัตร จังหวัดลำปาง ให้เป็นเขตกรุงยาพันธุ์สัตว์บ้า

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๕๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติส่วนและคุ้มครองสัตว์บ้า พ.ศ. ๒๕๐๓ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติกำหนดบริเวณที่ดินบ้าดอยผาเมือง ในท้องที่ตำบลทาสบเส้า ตำบลทากาด ตำบลทาบุ่มเงิน อำเภอแม่ทา ตำบลบ้ำพลู อำเภอบ้านโี้่ง ตำบลตะเคียนปม กิ่งอำเภอหัวหัวช้าง อำเภอฉะ จังหวัดลำพูน และตำบลแม่สัน ตำบลเมืองยาว อำเภอห้างฉัตร จังหวัดลำปาง ให้เป็นเขตกรุงยาพันธุ์สัตว์บ้า พ.ศ. ๒๕๒๓”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้บริเวณที่ดินบ้าดอยผาเมือง ในท้องที่ตำบลทาสบเส้า ตำบลทากาด ตำบลทาบุ่มเงิน อำเภอแม่ทา ตำบลบ้ำพลู อำเภอบ้านโี้่ง ตำบลตะเคียนปม กิ่งอำเภอหัวหัวช้าง อำเภอฉะ จังหวัดลำพูน และตำบลแม่สัน ตำบลเมืองยาว อำเภอห้างฉัตร จังหวัดลำปาง ภายใต้เงื่อนไขที่ได้ระบุไว้ในพระราชบัญญัตินี้ เป็นเขตกรุงยาพันธุ์สัตว์บ้า

ฉบับพิเศษ หน้า ๒๖

เล่ม ๕๗ ตอนที่ ๑๐๕ ราชกิจจานุเบกษา ๑๖ กวักฏาคม ๒๕๒๓

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์รักษาการ
ตามพระราชกำหนดดังนี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอก ป. ติ่มสุลานนท์

นายกรัฐมนตรี

แผนที่ท้ายพระราชกฤษฎีกา

กำหนดบริเวณที่ดินป่าดอยผาเมือง ในห้อเชิง ตำบลลหาสบเส้า

ຕຳບລເມືອງຢາວ ອຳເກອນໜ້າເປັດຕົວ ຈິເໜ້າວັດລຳປາຍ

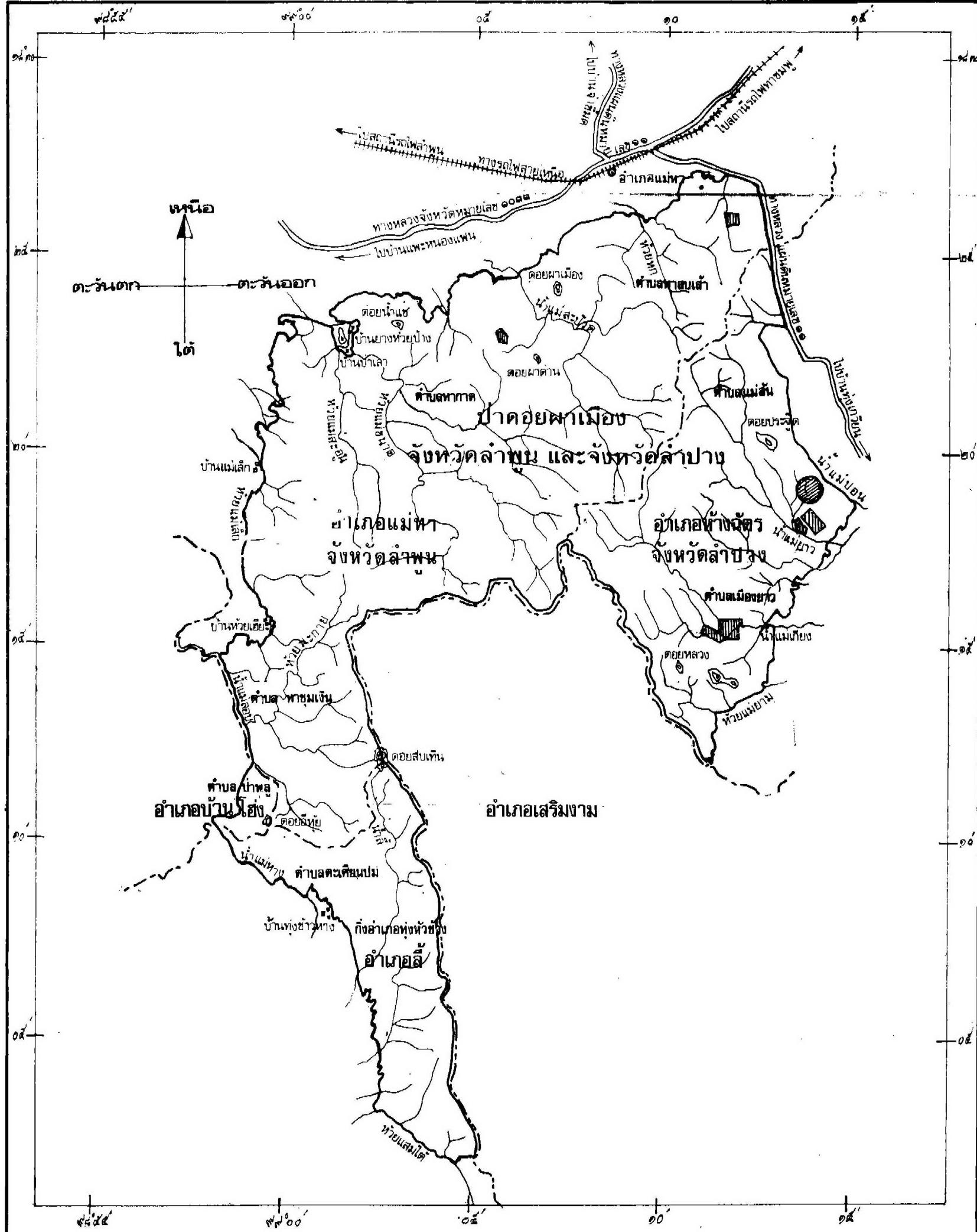
ให้เป็นเขตกรุงเทพฯ สัดว่าป่า

୧୮. ଶ୍ରୀ କୁମାର

ເນື້ອທີປະມານ ດີດົ ຕາຮາເງກີໂລເມຕະຫວີອ ຕົ້ນ, ອຸດັບ

ମାତ୍ରାଶବ୍ଦି : ୫୦୦,୦୦୦

ເມືອງ ແກ້ວມະນຸມ

เครื่องหมาย

	แนวเขตหรือกษัตริย์สีตัวบ่า
	บริเวณเขตประทานบัตรเหมืองแร่
	บริเวณที่กันลมออก
	เขตจังหวัด
	เขตข้า葛界
	ทางหลวง ถนน
	ทางรถไฟ
	แม่น้ำ คลอง ห้วย
	ภูเขา ดอน ภูน
	หมู่บ้าน

ជ្រើនវាយករកង់ កងសុខិត្តសាស្ត្រ

17 "Wall Street Journal," June 19, 1994.

[View Details](#)

878

八、九月。一。

— — — — — 2

19

• 3 • 10

อธิบดีกรมป่าไม้

ฉบับพิเศษ หน้า ๒๑

เดือน ก.ค. ตอนที่ ๑๐๕ ราชกิจจานุเบกษา ๑๖ กรกฎาคม ๒๕๒๗

หมายเหตุ :— เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัตินี้^๔ คือ เนื่องจาก
มีการย้ายเมือง ในท้องที่ดำเนินการสถาปนา สำนักงาน ๔ แห่ง นำ
มาด้วยผ่านมือ ให้ห้องที่ดำเนินการสถาปนา ดำเนินการต่อ ดำเนินการตามเงื่อนไข
แม่ท่า ดำเนินการอยู่ อำเภอปานิช ดำเนินการเคียนปม กลังอำเภอหุ่งหัวช้าง
อำเภอจังหวัดลำพูน และดำเนินการแม่สัน ดำเนินเมืองยาوا อำเภอห้างฉัตร จังหวัด
ลำปาง เนื้อที่ประมาณ ๕๘๖ ตารางกิโลเมตร หรือ ๑๖๖,๒๕๐ ไร่ มีสภาพ
ภูมิประเทศเป็นเทือกเขาสูงสลับซับซ้อน สภาพพื้นที่เนินนาเป็นภูเขาและหุบเขา บ้านเรือน
มีดินแดง และบ้านดินเจา มีแหล่งน้ำแหล่งอาหารของสัตว์น้ำอุดมสมบูรณ์ มี
สัตว์น้ำส่วนและสัตว์น้ำคุ้มครองที่สำคัญหลายชนิด อาทิ เช่น เลี่ยงผา ช้าง กระทิ้ง
วัวแดง กวาง อีเก้ง กระจะ หมีค่วย เสือไฟ แมวน้ำ พังพอน หมูหริง หมาหริง
ชะມแดง ทางปล้อง กระรองบินใหญ่ กระรองบินเล็ก ๆ ฯ อาศัยอยู่เป็น
จำนวนมาก ฉะนั้น เพื่อรักษาไว้ซึ่งพันธุ์สัตว์น้ำและให้เป็นที่อยู่อาศัยของสัตว์น้ำ^๕
โดยปลอดภัย รวมทั้งเป็นการช่วยบ้องกันรักษาต้นน้ำลำธารและนาไม้มอยู่ในพื้น
ที่ไม่แห้งแล้งให้คงอยู่ยาวตลอดไป สมควรกำหนดบริเวณที่ดินเดิมคล่องตัวให้เป็นเขต
รักษาพันธุ์สัตว์น้ำ ตามพระราชบัญญัติส่วนและคุ้มครองสัตว์น้ำ พ.ศ. ๒๕๐๓
จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้^๖